

STASCIUNI

'A Manu si rapi,
si susi 'u sipariu.

Nô cielu,
a mmatinàta,
'u sulì conza l'arcu e si cci apprìca
e 'i capiddi r'oru ci stenni
e lassa
ca 'n terra piénnunu
nâ jurnata.
Prima ri sira
si li cogghi e 'i sponza â mari.

Ntâ ciana
nô scurari
'i cani abbàiuunu,
'zzichiàrunu 'i cicali
e 'i linnineddi su' filecci
ca 'i cordi r'oru toccunu,
stisi,
ri la stasciuni.

A scena aperta
'n'arcuèstra sona nâ nuttata.

Branniànnu
'i stiddi 'bbàllunu nô tettu
r'attuornu 'a luna,
ca nun siènnicci lu spusu,
si vesti ri patruna.

Sulitariu,
in luntananza,
'u carrittieri
strata strata,
l'assùlu canta râ so malincunia.

Apprausi !
'U spittaculu si rièprica rumani
Cuncessu ni sia ri nun mancari.